

jævne daglige Skolearbejde i nogen Grad bliver forringet derved.

Altsaa, det er ikke en Forskolelærerindes Opgave at skaffe sig et Specialstudium, en Faginteresse; slet ikke! Hun kan være en udmærket Arbejder i Skolens Tjeneste uden det. Men er der en enkelt blandt dem, som er kommet ind paa denne smukke Afvej, saa er det, hun skulde have Lov til at komme ind paa Lærerhøjskolen. Det er min Opfattelse; og jeg synes, at man derved giver hende den smukkeste Ligestilling med de andre Lærere og Lærerinder; man overhovedet kan. Jeg synes, det er meget rimeligere end at kalde dem herind og sætte dem i en særlig Klasse og sætte dem til at læse 24 Timer ugentlig i Dansk, Historie, Regning, Tegning, Haandgerning foruden Øvelsestimerne i Skolen — det er det, dette Kursus omfatter. Denne Liste over det, der skal udrettes i det Aar, smager for mig meget mere af en fortsat Skoleundervisning end af det, jeg synes, Lærerhøjskolen skulde give, nemlig en Hjælp til at arbejde sig ind i et enkelt Fag, som man er kommet til at interessere sig for.

Om det fortsættende Kursus vil jeg nøjes med at sige, at det er et temmelig dyrt Kursus; der har meldt sig 14 til det, og det koster 8 000 Kr. Det er nok muligt, at adskillige Realskolelærere kunde trænge til at faa en saadan videregaaende Uddannelse, men de Citater, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen læste op, overbeviste dog ikke mig om, at det er nødvendigt at opretholde dette Kursus nu. Der var Citater fra Professor Rønning; det første Citat angik det, at mange af disse Lærere i Realskolerne manglede pædagogisk Uddannelse i det hele, og en saadan kunde de altsaa faa paa Lærerhøjskolen. Det kommer for saa vidt ikke Sagen ved. Det er godt muligt, at adskillige af dem mangler en saadan pædagogisk Uddannelse, de kan for øvrigt ikke faa den paa Aarskursus, der meldte sig nemlig saa faa Deltagere til dette Kursus, at det efter Forstanderens anbefaling maatte udgaa.

Saa var der de fremmede Sprog: der manglede Lærerne Talefærdighed, og den, siger det ærede Medlem, kan vanskeligt faas paa et Aar. Nej, det er naturligvis rigtigt. Nu er der heller ikke Tale om, at det ene Aar, som de tilbringer paa Lærerhøjskolen, er deres begyndende Arbejde med fremmede Sprog; der er Tale om Lærere, som i Forvejen, hovedsagelig da, er ansat som Lærere ved Realskolen, og som altsaa har faaet deres mere elementære Sprogundervisning, en Undervisning, som dog

nepe er helt fyldestgørende, naar de skal undervise ved Realskoler; derfor kommer de ind paa Lærerhøjskolen og gaar der et Aar for yderligere at dygtiggøre sig, bl. a. ogsaa for at faa denne Talefærdighed lidt i Orden. De har ikke naaet Fuldkommenhed, det har jeg heller ikke tænkt mig, der er naturligvis langt tilbage, de naar for øvrigt heller ikke Fuldkommenhed, hvis de faar et fortsættende Kursus, de kunde godt blive ved at have det i 1, 2 eller 3 Aar til, der er overhovedet ingen, der naar Fuldkommenhed; men naar Lærerhøjskolen har givet dem den Hjælp at have dem et Aar i det Fag, mener jeg, at de selv maa kunne arbejde videre.

Fjernstudiet er en Undervisningsform, som jeg i det hele taget ikke tillægger saa særdeles stor Betydning. Paa enkelte Omraader kan jeg nok tænke mig, at den Form kan have Værdi. At et Menneske kommer ind paa Lærerhøjskolen, gaar der et Aar og uddanner sig f. Eks. i Geografi, som han har faaet Interesse for, det er rimeligt, det forstaaer jeg; der kan Lærerhøjskolen yde ham en væsentlig Hjælp, navnlig naturligvis under den Form, at den giver ham Anvisning paa en god Arbejdsmetode og giver ham Anvisning paa Værker, som han kan ty til for selv at arbejde videre. I det hele skulde det vel være en Hjælp til Selvhjælp, de skulde have inde paa Lærerhøjskolen. At han saa bagefter, naar det Aar er gaaet, skal have Lejlighed til at skrive Stile eller Afhandlinger til Lærerhøjskolen, behandle Opgaver skriftligt, som han faar opgivet derinde fra og faar rettet derinde fra tillige med nogle Bemærkninger om den mere eller mindre vellykkede Behandling, han har givet Emnet — at der deri kan ligge en Undervisning, det nægter jeg ikke, men jeg synes alligevel, at det er en mindre værdifuld Undervisningsform. Overhovedet ved jeg ikke, hvor meget det er værd, at man sidder og skriver Stile i et eller andet Fag, jeg tror ikke, det er noget, der har særdeles stor Betydning. Det er meget mere rimeligt, at Manden, naar han er kommet hjem, selv sidder og arbejder videre med Bøger, saaledes som han har faaet vejledende Hjælp til inde paa Lærerhøjskolen, og saa sparer den Tid, der gaar til at gøre disse skriftlige Udarbejdelser i Stand.

Paa et enkelt Omraade kan jeg godt forstaa, at saadan Fjernundervisning kan have Betydning, nemlig naar der er Tale om fremmede Sprog; der kan være adskillige, som kan have Nytte af at have et Sted, hvor de kan sende deres Udarbejdelser i det fremmede Sprog hen og faa dem kriti-